

ærede Medlem har i Gaar, tror jeg, saa grundig bevisst sit Afkendskab til de Principer, jeg repræsenterer her i Salen i Forning med mine Meningsfæller, at der i og for sig maatte ikke var megen Grund til at diskutere mere derom; men det forekommer mig, at han kulminerede, da han i sin sidste Replik tillod sig at sige, at naar han talte om Socialismen — og jeg tror ogsaa, at han bemærkede, at det Samme var Tilfældet med Andre end ham, altsaa hans Meningsfæller — naar de talte om Socialismen, da tænke de paa ganske andre Ting end det, jeg og mine Meningsfæller tænke paa, naar vi tale om Socialismen. Jeg vil sige det ærede Medlem, at det turde dog muligvis ikke være nogen ubillig Fordring at stille til ham, om han vil tænke paa det, der tales om, mens han taler derom. Vi tænke paa Socialismen herhjemme og de af Socialismens Anstuelser, der repræsenteres her i Salen. At tænke paa, hvad man taler om, medens man taler, og at have tænkt lidt over det, forinden man taler, turde dog vel ikke være for meget forlangt — selv af det ærede Medlem. Det kan være, at det ærede Medlem, naar han taler om Socialismen og Socialdemokratiet, tænker paa noget ganske Andet, saaledes som han sagde. Han tænker maasse for Ex. paa de Individuer, som fremmede Regjeringer have leiet til at være Spioner mellem Socialdemokraterne og derved have forsøgt paa at forlede Arbejderne til at begaa anaristiske Udsfeielser, Ting, som kunne komme til at staa de virkelige Socialdemokrater. Maa jeg sige det ærede Medlem, at dem har han ikke Ret til at bringe os i Forbindelse med, de tilhøre i Udlandet ham og hans Meningsfæller, hvis han vil have dem, og jeg skjænker ham dem ogsaa herhjemme. Eller det ærede Medlem tænker maasse paa de Individuer, som hans Meningsfælle, den forhenværende Folkethingsmand for 5te Kreds i Kjøbenhavn (Goos) stod i Forbindelse med, da jeg første Gang blev valgt her ind i Thinget. Dem skjænker jeg ogsaa de Herrer, og det ærede Medlem har ikke Lov til at sætte os, der staa her i Thinget som Repræsentanter for det socialdemokratiske Parti, paa hvis Program vi have stillet os, i nogen- somhelst Forbindelse med de Personer og de Principer, som de Individuer repræsenterer. Det ærede Medlem tillader sig ogsaa uden, som sædvanlig, at føre noget- somhelst Bevis derfor, at kaste den Sætning ud, at den socialdemokratiske Stat var noget af det mest Uretfærdige, der (nogenstunde) var opfundet. Det ærede Medlem skulde helst have begrundet denne Sætning lidt. Er der Nogen, der ikke er kaldet til at tale om Uretfærdig-

heder, tror jeg nok, at det er det ærede Medlem og hans Benner; thi det er naturligt, at det ærede Medlem og hans Benner ikke kunne se Andet end, at det er i højeste Grad uretfærdigt, at der er Andre her i Verden, der forlange Lidt ogsaa for sig. Han og hans Benner have nu engang indrettet det saa overordentlig rart og hyggeligt her i Samfundet; de sige ligesom Ratten, da han sad paa Klæftet: Nu sidde vi Alle sammen godt i det; og derfor er det noget af det Uretfærdigste, der kan tænkes, at Nogen vil komme til os og forlange, at det skal være anderledes. Hvorledes have de indrettet vort Samfund her i politisk og økonomisk Henseende; de, som have været styrende og ledende? De have indrettet det saaledes, at den politiske Valgret her i Landet er i højeste Grad indskrænket. De have indrettet det saaledes, at der her oven paa sidder et Thing, hvor det store Hartkorn og de vægtige Pengepungne holde igjen paa Alt, hvad tænkes kan, i Retning af Fremskridt. De have sørget for at være i politisk Henseende de Dominerende. I økonomisk Henseende have de stræbt efter at faae det mest Mulige til sig selv og det mindst Mulige til alle Andre; derfor er det naturligt fra deres Synspunkt at finde det i allerhøjeste Grad uretfærdigt, naar Nogen taler om Andet. Men det er vigtigt, om man engang for det ærede Medlems Skyld tog og holdt det frem, som vi fordre f. Ex. som den socialistiske Stats Fundament eller, vi kunne sige, som den demokratiske Stats Fundament, og jeg er vis paa, at Mange ere enige med mig, naar jeg holder det op for Bytet som Modspætning til, hvad de Herrer have sagt, at vi fordre som et saadant Fundament, at det, vi fordre i den Henseende, er direkte Valgret for alle Kvinder og Mænd fra 21 Aars Alderen til at bestemme, hvorledes Staten skal ledes og styres; det overlade vi fuldstændig til den almindelige og direkte Valgret. Men det er naturligvis en Feil i det ærede Medlems Dine. Det er, som han sagde, da han breidede Bænke i Gaar, at det saae paa Mængden, paa Tallet, paa Flertallet og at det ikke længer respekterede det, der var ned-arvet og „født“ her i Verden, det, som betød Noget i hans Dine. Det er altsaa en Feil, men jeg tror nu, at det er en Feil, at det Medarbejde har regjeret her i Verden saalænge, som det har, og at det turde være paa Tide, at vi fik noget Andet. Men ikke nok med, at han og hans Benner have indrettet det saaledes, at de have det største Ord at sige i politisk og økonomisk Henseende i vort Samfund; men efter at de have indrettet det saaledes, ville de ikke engang være tilfredse med det; efter